

ת"פ 13770/05/14 - מדינת ישראל נגד משה צקבאשווילי, רועי שמעון מלול

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13770-05-14 מדינת ישראל נ' צקבאשווילי(עציר) ואח'

בפני כב' השופט צחי עוזיאל

מדינת ישראל המאשימה:

ע"י ב"כ עו"ד יעל גבריאלי

נגד

1. משה צקבאשווילי (עציר) הנאשמים:

2. רועי שמעון מלול (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד יוסי בוקר ועו"ד גיא קפרי

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של **קשירת קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), **גידול סמים מסוכנים** לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג - 1973 (להלן - **פקודת הסמים המסוכנים**), **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) + (ג) לפקודת הסמים המסוכנים, **החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

בהתאם לעובדות, בחודש נובמבר 2013, קשרו הנאשמים קשר להקמת מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס. במסגרת הקשר, ביום 21.11.13 שכר נאשם 1 אולם לתקופה של שנה החל מיום 15.12.13, כאשר הוא צד לחוזה השכירות ונאשם 2 משמש כערב, וביום 1.12.13 רכש נאשם 1 רכב מסחרי, אשר שימש בין היתר לשם העברת סחורה וניידות של הנאשמים למעבדה וממנה. בהמשך, מיום 15.12.13 ועד יום 1.5.14, הקימו הנאשמים באולם מעבדה משוכללת לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס, והחזיקו ציוד שונה לצרכי הגידול, כולל חומרי דישון וגינון, מערכות אוורור, תאורה, השקיה וחשמל. בעת פשיטת המשטרה ביום 1.5.14, החזיקו הנאשמים 435 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 17.86 ק"ג נטו.

טענות הצדדים

2. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את חומרת העבירות, היקף הסמים, הפעולות שנקטו הנאשמים, הציוד שרכשו לצורך מימוש תכניתם והערכים החברתיים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשעו. במסגרת טיעוניה, הזכירה התובעת את מתחמי הענישה שנקבעו על-ידי בת"פ 31318-06-13 **מדינת ישראל נגד מאור בוחבוט**

2.12.13) (להלן - **עניין בוחבוט**) ובת"פ 6367-02-14 **מדינת ישראל נגד עמית מזרחי** (9.4.13) (להלן - **עניין מזרחי**) בקשר לעבירות ולנסיבות דומות, הכוללים מאסר לתקופה של בין עשרה חודשים ועד עשרים ושניים חודשים, אלא שלשיתתה גזרי דין אלה משקפים את מדיניות הענישה בלבד, ויש לקבוע מתחם גבוה יותר, הנותן ביטוי לכלל הפרמטרים המשמשים לקביעת המתחם. בתום טיעוניה, עתרה התביעה לקביעת מתחם עונש של מאסר שמשכו בין שלוש לשש שנים וביקשה לגזור על הנאשמים עונש מאסר בפועל, לתקופה שתיתן ביטוי לעבר הפלילי של כל אחד מהם (ת/1; ת/2), לצד מאסר מותנה, קנס משמעותי ופסילת רישיון נהיגה, כאשר לגבי נאשם 2 עתרה המאשימה אף להפעלת מאסר מותנה בן חמישה חודשים במצטבר למאסר שיוטל. בנוסף, עתרה התביעה לחילוט רכוש שנתפס אצל הנאשמים מכוח פקודת הסמים המסוכנים, וזאת לאור ההכרזה בדבר היותם של הנאשמים סוחרי סמים.

3. ב"כ הנאשמים הפנה בטיעונו לשורה ארוכה של גזרי דין שניתנו על-ידי מותבים שונים בערכאות שונות, בגדרם הוטלו על נאשמים שהורשעו בעבירות ובנסיבות דומות עונשי מאסר מתונים מאלה שעליהם דיברה התובעת, והדגיש כי אף בעניינם של **בוחבוט** ושל **מזרחי** עתירתה של המאשימה לעונש הייתה שונה, וזאת למרות שבוחבוט, להבדיל מהנאשמים כאן, הורשע גם בעבירה של נטילת חשמל. עוד טען הסנגור כי יש לקחת בחשבון את סוג הסם והעובדה שלא מיוחסת לנאשמים עבירה של סחר בסמים, וכן את חלקם השונה של הנאשמים, הבא לידי ביטוי במעמדו הפחות של נאשם 2, ששימש כערב לשכירות בלבד, המצדיק קביעת מתחם עונש שונה לגביהם. אשר לעונש המתאים, ביקשה ההגנה ליתן משקל משמעותי לנטילת האחריות מצידם של הנאשמים, היותם צעירים נעדרי עבר פלילי מכויד וכאלה שלא ריצו מעולם עונש מאסר בפועל, וכן לנסיבותיהם האישיות, לרבות היותם אבות לילדים קטנים.

הנאשמים, בדבריהם האחרונים, הביעו חרטה על מעשיהם והדגישו את הנזק שנגרם להם ולבני המשפחה בעקבות מעצרים.

דין והכרעה

עתירת המאשימה לחילוט רכוש

4. עם הרשעתם בעבירות המיוחסות להם, נקבע, בהתאם להוראה שבסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים, כי הנאשמים הם סוחרי סמים, והמאשימה עתרה לחילוט רכוש השייך להם בהתאם לסעיף הנ"ל, הקובע בין היתר "**כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט**".

5. בטרם דיון בעתירת המאשימה לחילוט הרכוש שנתפס, ראוי להקדים ולהזכיר את הדברים הבאים: **ראשית** - סעיף 31(6) לפקודת הסמים המסוכנים קובע חזקה לפיה "**כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, ייראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה (אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים (בב) הרכוש הגיע לידי או לידי**

בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון". כידוע, על ההגנה מוטל הנטל להפרכת החזקה האמורה ברמה של הטיית מאזן ההסתברויות לזכותה. **שנית** - משנקבע כי נאשם הוא סוחר סמים, יש מקום, לטעמי, להורות על חילוט כל הרכוש שנתפס ברשותו, שלגביו לא נסתרה החזקה האמורה. יוזכר, כי תכליתו של החילוט, שנועד להוות אמצעי חשוב במלחמה בסמים, היא ליטול מן המורשע רכוש שהושג בעבירת סמים ללא קשר לערכו של הרכוש, וזאת בשל העיקרון הכללי של "לבל יצא חוטא נשכר" ובשל הצורך לאיין את המניע הדוחף לביצוע עבירות הסמים. על רקע הדברים הבאים, נפנה לבחון את עתירת המאשימה לחילוט הרכוש שנתפס.

6. בנוגע לנאשם 1, אשר ברשותו או בחזקתו נתפס רכוש בר חילוט מגוון, הציגו הצדדים ראיות בקשר לחלק ממנו, כאשר כל צד, מטבע הדברים, ביקש לגזור מהן מסקנות התומכות בעמדתו. על בסיס הראיות שהוצגו וטענות הצדדים בקשר לרכוש, הגעתי למסקנה בנוגע לכל אחד מהפריטים, כדלקמן:

א. **רכב מסוג פג'ו מ.ר. 69-485-59 בבעלות נאשם 1** - בהתחשב בכך שלא עלה בידי ההגנה להצביע על מקור מימון חוקי לרכב ונוכח העובדה כי רכב זה נרכש, כך לפי הודאת הנאשמים, על-ידי נאשם 1 לצרכי קידום הקשר ולשם העברת ציוד למעבדת הסמים וממנה (ראו עובדה 2 לחלק הכללי בכתב האישום בו הודו), יש מקום להורות על חילוט הרכב הן בהתאם לסעיף 36א(1) והן בהתאם לסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים.

ב. **סך של 14,500 ₪ במזומן שנתפסו בביתו של נאשם 1 בסמוך למעצרו ביום 1.5.14** - לטענת ההגנה, סכום זה הוא חלק מהלוואה בסך של 20,000 ש"ח שניתנה לנאשם 1 ולאשתו על-ידי אביה של האחרונה ולכן, כך נטען, הוכח כי האמצעים להשגת הרכוש היו כשרים (ראו סעיף 31(6)א(א) לפקודת הסמים המסוכנים). לתמיכה בטענה האמורה, הגישה ההגנה תצהיר של האב מיום 18.5.14 בו ציין כי הלוואה לבתו ולחתנו סך של 20,000 ₪ לצורך קניית רהיטים (נ/4) ותדפיסי בנק מהם עולה כי ביום 7.4.14 נמשכו מחשבון האב סך של 14,000 ₪ (נ/2) ועוד 6,000 ₪ (נ/3).

בניגוד לראיות הנ"ל, הונחו לפניי הודעת נאשם 1 במשטרה מיום 1.5.14 בה ציין בקשר לכספים שנתפסו בביתו כי "זה מהבנק לקחתי הלוואה בנק הפועלים באזור" (ת/5, ש' 107) והודעת אשתו לפיה "אני לא יודעת על הכסף הזה. אני יודעת שחשבנו עשרות שקלים. לא מעבר לזה" (ת/7, ש' 27). בנסיבות אלה, כאשר המלווה לכאורה מדבר על הלוואה אשר הלווים לכאורה אינם יודעים עליה, הרי שמתעורר חשד באשר לאמיתות הטענה. יוער, כי לא נעלמה מעיני טענת ההגנה לפי בהודעה מאוחרת מיום 7.5.14 מסרה אשתו של נאשם 1 כי "20 אלף ₪ אבא שלי הביא לו.....בשביל הרהיטים" (ת/8, ש' 67-62), אלא שאין בכך, בנסיבות שפורטו, כדי לסייע להגנה. מעבר לכך שגרסתה המאוחרת של האישה סותרת את הגרסה הראשונית לפיה כאמור "לא יודעת על הכסף הזה", ניתן היה לצפות מנאשם 1 ומאשתו, שהם לכאורה המלווים של הסכום שנתפס, כי ימסרו גרסה זו כבר בתחילת הדרך והימנעו מלעשות כן פועלת לחובת ההגנה, על כל המשתמע מכך. לאור כל האמור, הגעתי למסקנה כי לא עלה בידי ההגנה לסתור החזקה לפיה מדובר ברכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים.

ג. **מחשב נייד ושני מכשירי טלפון נייד מסוג איפון וסמסונג שנתפסו ברשות נאשם 1** - ההגנה אינה חולקת כי המחשב והמכשירים הניידים שייכים לנאשם 1, אלא שלטענתה אין מקום להורות על חילוטם,

שכן לא הוכח כי אלה שימשו אותו בביצוע העבירות בהן הורשע. אשר למחשב הנייד, הוסיפה ההגנה והציגה קבלה על רכישת מחשב בשנת 2010 (נ/5). בהתחשב בכך שלא עלה בידי ההגנה להוכיח כי האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים, יש מקום להורות על חילוטו. יוער, כי לא די בהצגת חשבונית על רכישת מחשב והיה על ההגנה להצביע על מקורם של הכספים ששימשו לרכישת המחשב, אף אם זה, כפי שנטען, שימש את ילדיו הקטינים של הנאשם ונרכש לפני זמן רב יחסית (בתוך שמונה השנים שקדמו להגשת כתב האישום; ראו סעיף 31(6)(א) לפקודת הסמים).

ד. **סך של ₪ 31,744.32 מחשבון 496494 ע"ש אשתו של נאשם 1** - עיון בפלטים שהגישה המאשימה מצביע כי בחשבונה של אשתו של נאשם 1 קיימים פיקדונות לזמן קצוב בסך של ₪ 9017.82, תוכניות חסכון בסך של ₪ 11599.19 ועו"ש בסך של ₪ 11127.32 (ת/6). סכומים אלה מבקשת המאשימה לחלט. ככלל, יש להורות גם על חילוט רכוש או כספים הנמצאים ברשותו של בן הזוג של מי שהוכרז סוחר סמים, וזאת לאור החזקה הקבועה בסעיף 31(6)(א) לפקודת הסמים לפיה גם רכוש של בן הזוג יראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים. עם זאת, בחינת הראיות שהונחו לפניי בהקשר הנדון הביאה אותי למסקנה כי עלה בידי ההגנה לסתור החזקה בקשר לרכיב זה, וזאת משני טעמים: **ראשית** - מהתדפיס שהוגש עולה כי בעשרים לכל חודש מקבלת אשת הנאשם קצבת ילדים בסך של 280 ₪ ובאותו היום מופרש סכום של 250 ₪ לטובת "הו"ק - ת. חסכון". במצב דברים זה ובהיעדר ראיות פרטניות בקשר לכספים המצויים בפיקדונות ובתכניות חיסכון (₪ 9017.82 ו- ₪ 11599.19), לרבות בכל הנוגע למועד ולסכומי ההפקדות, יש להניח כי מקורם של אלה בכספים חוקיים (קצבת הילדים). **שנית** - המאשימה הגישה תדפיסי חשבון החל מחודש ינואר 2014, שאז הסכום שהיה בעו"ש היה גבוה יותר ועמד על 16,897 ₪. מעדותה של האישה, שלא נסתרה, עולה כי עד לחודש ינואר עבדה כמוכרת בחנות נעליים "ב. בחברת סנייק. עבדתי שם קרוב לשנה. הרווחתי שם חמש או שש אלף..". (ת/8, ש' 23). במצב דברים זה, יש להניח כי מקורם של הכספים שנצברו בחשבון עד לחודש ינואר היה בעבודתה של האישה בחנות הנעליים. **שלישית** - ממסמך שהגישה ההגנה עולה כי ביום 23.6.13 הועברו לחשבון האישה סך של 40,000 ₪ תגמולי ביטוח בקשר לרכבה שהיה מעורב בתאונת דרכים (נ/7).

ראוי לציין כי החזקה שבפקודת הסמים המסוכנים מעבירה אמנם את הנטל לידי ההגנה להוכיח כי מדובר בכספים שמקורם חוקי, אולם היא אינה פוטרת את המשטרה מלבצע חקירת חילוט יסודית בכל הנוגע למקורו של הרכוש, וזאת במיוחד, כמו בענייננו, כאשר הראיות הגולמיות מצביעות על אפשרות כלשהי כי מדובר בכספים ממקור חוקי. במצב דברים זה, ההימנעות של המשטרה מלהמשיך ולחקור מקלה על ההגנה ומטילה עליה רף נמוך יותר לסתירת החזקה.

7. אשר לרכוש השייך לנאשם 2, הכולל מחשב נייד, שני מכשירי אייפון וסך של 900 ₪, הרי שלא עלה בידי ההגנה להוכיח, במידה הנדרשת, כי האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים, כך שיש להורות על חילוטם בהתאם לפקודת הסמים המסוכנים. גם הטענה כי נאשם 2 קיבל את המחשב במתנה מנאשם 1 בשנת 2010 לא הוכחה כדבעי וממילא אין בה כדי לסייע להגנה.

גזירת הדין בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, את מתחם העונש ההולם בגין האירוע שהצמיח את העבירות בהן הורשעו הנאשמים, וזאת בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במדיניות הענישה הנהוגה, במידת הפגיעה בערכים החברתיים ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. אשר למידת הפגיעה בערכים החברתיים, יש להדגיש כי הענישה בעבירות סמים היא תוצר של הצורך להילחם בנגע הסמים ובהשלכותיו ההרסניות על החברה, כאשר יש לזכור כי אלה המכורים לסמים, שאין הפרטה מצויה בכיסם, מבצעים לעיתים עבירות חמורות כדי לממן את הסם. עוד יש לציין, כי מאז ומעולם ננקטה גישה המבחינה בין אלה המחזיקים בסמים אף שלא לשימוש העצמי ואלה המגדלים אותם, כמו בענייננו, לבין אלה הסוחרים בהם בפועל, וזאת למרות שבסיס כל העבירות ניצב אותו ערך החברתי וכולן אף משתייכות לעולם הפצת הסמים. הגישה המבחינה בין העבירות הנ"ל נעוצה בעיקר בכך שעבירות של סחר בסמים מתייחסות לשלב מתקדם וסופי בשרשרת הפצת הסם ואין המדובר יותר, מבחינת מידת הפגיעה בערך החברתי, רק בפוטנציאל הפצה, כי אם בהפצה בפועל (ראו ע"פ 68/75 **יוסף שושנה נגד מדינת ישראל** (נבו, 21.6.75), בו הוקל משמעותית עונשו של המערער לאחר שזוכה מעבירה של סחר בסמים והורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית; תוצאה דומה ראו גם בע"פ 171/75 **יצחק מושיאשווילי נגד מדינת ישראל** (נבו, 15.6.75)). פרמטרים נוספים רלבנטיים לקביעת המתחם הם כמות הסם וסוגו, המשליכים אף הם על מידת הפגיעה בערך החברתי, כאשר מקובל כי יש לנקוט במדיניות שונה בין אלה המבצעים עבירות בסמים מסוג הרואין וקוקאין לבין אלה המבצעים את אותן העבירות בדיוק בסם מסוג חשיש או קנבוס.

10. אשר למדיניות הענישה, יש לציין כי בגזרי דין קודמים שניתנו על-ידי בנסיבות דומות בעת האחרונה, בעניינם של **בוחבוט** (78 שתילים של סם מסוג קנבוס במשקל של 15.02 ק"ג) ושל **מזרחי** (241 שתילי סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 10.15 ק"ג נטו), שאליהם התייחסו ב"כ הצדדים בהרחבה בטיעוניהם, נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל שמשכו בין עשרה חודשים לעשרים ושניים חודשים. בגזרי הדין הנ"ל הפניתי לכל גזרי הדין המוכרים לי בעניינם של אלה שהורשעו בעבירות ובנסיבות דומות, שמהם עלה באופן ברור כי מדיניות הענישה כוללת עונש מאסר שמשכו נע בין שישה חודשים לבין שמונה עשר חודשים [ראו ע"פ 1371/05 (מחוזי נצרת) **חסנום בן פים שינגאמונג נגד מדינת ישראל** (נבו, 28.2.06); ת"פ (מחוזי מרכז) 2456-07-10 **מדינת ישראל נגד צ'ארלי תבל** (נבו, 8.5.11); ע"פ 52810-07-10 **חזי עזריה נגד מדינת ישראל** (נבו, 21.12.10); ת"פ (מחוזי מרכז) 32746-11-09 **מדינת ישראל נגד ביטון ואח'** (נבו, 12.7.10); ע"פ 17155-07-10 **מדינת ישראל נגד ניסים** (לא פורסם, 1.11.10); ת"פ 29401-11-12 **מדינת ישראל נ' רונן לוי** (נבו, 25.2.13)]. יודגש, כי העונש החמור ביותר, למשך שמונה עשר חודשים, הוטל על מי שהורשע בגידול סמים מהסוג הנדון במשך תקופה של כשמונה חודשים, כאשר באחד מהימים החזיק 90.5 קילו גרם סם מסוג קנבוס (ראו ת"פ (מחוזי מרכז) 32746-11-09 בעניין **ביטון ואח'**).

11. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, יש להביא בחשבון, בקביעת המתחם, את היקף הסם (מספר השתילים והמשקל הכולל), סוגו, והפעולות שנקטו הנאשמים, שהורשעו בביצוע העבירות בצוותא חדא, לקידום הקשר (ראו תמונות - ת/4). בהקשר האחרון, יצוין כי מקובלת עליו עמדת ההגנה כי העובדות בהן הודו הנאשמים מלמדות כי חלקו של נאשם 1, לפחות בכל הנוגע לפעולות שבוצעו במסגרת הקשר, משמעותי יותר מזה של נאשם 2 באופן המצדיק הבחנה ביניהם, שכן נאשם 1 הוא ששכר את האולם ורכש את הרכב ששימש אותם בהקמת המעבדה.

עם זאת, בהתחשב בכך שהעבירות המרכזיות בוצעו על-ידם בצוותא, סבורני כי הבחנה זו משליכה במידה מוגבלת על קביעת המתחם בקשר לכל אחד מהם. לפיכך, הגעתי למסקנה כי מתחם העונש ההולם בנוגע לנאשם 1 הוא מאסר שמשכו בין 11 חודשים לבין 24 חודשים, ובנוגע לנאשם 2 מאסר שמשכו בין 10 לבין 22 חודשים.

12. בהינתן המתחם שנקבע, יש לגזור את עונשם של הנאשמים תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כדלקמן: **ראשית** - נטילת האחריות מצידם של הנאשמים כבר בישיבת המשפט הראשונה היא בעלת משקל של ממש בעת גזירת הדין, וביתר שאת בעניינו של נאשם 2, שנטל אחריות, כנטען על-ידי ההגנה, כבר בחקירתו במשטרה (ראו לאחרונה ע"פ 122/14 **דניס שוורצפל נגד מדינת ישראל** (7.7.2014) בקשר להקלה בעונשו של שותף שהודה ושיתף פעולה בחקירה במשטרה); **שנית** - נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה, ראויות להתחשבות בעת גזירת הדין, לרבות היותם אבות לקטינים והמשבר שפקד את בני המשפחה בעקבות מעצרים. גם העובדה שנאשם 2 סיים שירות צבאי מלא (נ/1), כפי שבקשה ההגנה להדגיש בטיעוניה, נלקחת בחשבון בגזירת דינו. **שלישית** - העבר הפלילי פועל לחובת הנאשמים, אם כי במידה מתונה, שכן לחובת נאשם 1 שתי הרשעות בתחום ההימורים ואין לו הרשעות קודמות בתחום הסמים (ת/1), ואילו לחובת נאשם 2 הרשעה קודמת אחת בלבד בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית (ת/2), בגינה אף הוטל עליו מאסר מותנה בן 5 חודשים ופסילה מותנית למשך 7 חודשים, ששניהם בני הפעלה כעת (ת/3). **רביעית** - פגיעתו של העונש בנאשמים, שלא ריצו מעולם עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, ובבני משפחתם נלקחת בחשבון, וביתר שאת בעניינו של נאשם 2, שאף לא ריצה קודם לכן, בשונה מנאשם 1, מאסר בדרך של עבודות שירות.

13. אשר למאסר המותנה בעניינו של נאשם 2, הרי שאין בידי לקבל את טענת ההגנה לפיה יש מקום - לאור מועד ביצוע העבירה שבגינה הוטל התנאי ונסיבות ביצועה - להורות על הפעלתו בחופף למאסר שהוטל. עם זאת, בהתחשב בכך שמדובר במאסר מותנה שהוטל על הנאשם בקשר לעבירה של החזקת 6 קפסולות סם מסוג Fluoro Methcathinone לצריכה עצמית, שביצע בשנת 2010 (לפני למעלה מארבע וחצי שנים), כאשר מאז לא הסתבך פעם נוספת עם החוק, החלטתי להתחשב בו במידה מתונה בנושא חפיפתו.

סוף דבר

לגבי נאשם 1

14. אשר על כן, החלטתי לגזור על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 14 חודשים, החל מיום מעצרו ביום 1.5.14.

ב. מאסר למשך 8 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שלוש שנים יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירה אחרת לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.15 ובהמשך בכל 1 לחודש שלאחריו.

ד. עשרה חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך שנתיים, שלא לעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

15. אני מורה על חילוט רכוש השייך לנאשם 1 בהתאם לפקודת הסמים, כדלקמן: **(א)** רכב מסוג פג'ו מ.ר. 69-485-59; **(ב)** סך של 14,500 ₪ במזומן שנתפסו בביתו של נאשם 1; **(ג)** מחשב נייד ושני מכשירי טלפון נייד מסוג איפון וסמסונג שנתפסו ברשות נאשם 1; **(ד)** מצלמה שנתפסה במעבדה (בהסכמת ההגנה).

16. הבקשה לחילוט כספים מחשבון מספר 496494 בבנק הפועלים ע"ש אינסה צקבאשוילי - נדחית. ככל שהוטלו עיקולים או הגבלות על חשבון זה במסגרת התיק הנוכחי או על חשבונו של נאשם 1 מספר 303235 בבנק הפועלים (שלגביו לא נתבקש חילוט), יש לבטלם.

לגבי נאשם 2

17. אשר על כן, החלטתי לגזור על נאשם 2 את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים.

ב. הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 11.12.12 במסגרת תיק 6925-08-11 (ת/3), כאשר שלושה חודשים ממנו ירוצו במצטבר למאסר שהוטל, **כך שהנאשם 2 ירצה בסך הכול עונש מאסר בפועל למשך 15 חודשים, החל מיום מעצרו ביום 1.5.14.**

ג. מאסר למשך 8 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שלוש שנים יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירה אחרת לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ד. קנס בסך 8,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.15 ובהמשך בכל 1 לחודש שלאחריו.

ה. הפעלת פסילה רישיון נהיגה על תנאי למשך 7 חודשים שהוטלה על הנאשם ביום 11.12.12 במסגרת תיק 6925-08-11 (ת/3), שתחל ביום שחרורו מהכלא.

ו. עשרה חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך שנתיים, שלא לעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

18. אני מורה על חילוט רכוש השייך לנאשם 2 בהתאם לפקודת הסמים, הכולל מחשב נייד, שני מכשירי אייפון וסך

של 900 ₪.

19. לגבי יתר המוצגים, ניתן צו כללי בהתאם לשיקול דעת קצין ממונה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל-אביב בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א אב תשע"ד, 07 אוגוסט 2014, במעמד באי כוח הצדדים והנאשמים.